

PRAWO LUDU

TYGODNIK ILUSTROWANY — ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

PRAWO LUDU wychodzi na niedzielę każdego tygodnia.

Prenumerata: kwartalna 2 zł., półroczna 4 zł., 20 gr.
roczna 8 zł. wraz z przesyłką. Numer pojedynczy

Wydawca: ZYGMUNT KLEMENSIEWICZ. — Redaktor odpow.: MARIAN POROZAK.

Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej:
PRAWO LUDU, Kraków, Dunajewskiego 5, II p., tel. 2314.

Ogłoszenia: Strona ogłoszeń 4 szpalty, tekstu 3 szpalty.
Za wiersz na str. 4 szpalt. 30 gr., w tekście 60 gr. Drobne
ogłoszenia 20 gr. wyraz. Cała strona w tekście 1000 zł.,
w ogłoszeniach 600 zł. — Ogłoszenia tylko za gotówkę!
Konto czekowe P. K. O. Nr. 407.233.

Niech żyje Rząd Robotniczy i Włściański! — Niech żyje Socjalizm!

Nr. 5.

Kraków, dnia 19 lutego 1928.

Rok XXV.

DR. EMIL BOBROWSKI

Krew niewinnych ludzi.

Adwokat krakowski, Dr. Franciszek Bardel, b. poseł i b. minister z ramienia „Piasta“, napisał w swym liście otwartym, skierowanym przeciw Drowi Kiernikowi poniższe słowa:

„W r. 1923 został (Dr. Kiernik) znów z ramienia Piastowców, bez żadnych kwalifikacji, ministrem spraw wewnętrznych i urzędowanie swoje ukoronował splamieniem nieskalanego sztandaru P. S. L.

KRWIA NIEWINNYCH LUDZI, PRZELANA NA ULICACH KRAKOWA“.

Słowa te przychodzą w porę — przychodzą z obozu „Piasta“ i są cennym wyznaniem.

Oto piastowiec Dr. Bardel stwierdza, iż wypadki listopadowe w r. 1923 wywołał p. Kiernik, że on jest winien krwi przelanej, że on krwią niewinnych ludzi splamił sztandar P. S. L. — i swoje ręce!

Pamiętamy dobrze tragiczne wypadki, pamiętamy gwałty i bezprawia ówczesnych władz, pamiętamy niewinne ofiary i naturalny akt samoobrony mas robotniczych.

Kilkunastu robotników i kilkunastu proletariuszy w mundurach padło ofiarą lekkomyślnej i zbrodniczej igraszki Kiernika.

A potem kilkudziesięciu robotników uwię-

ziono, dwóch posłów wydał Sejm sądowi na podstawie referatu piastowca-witosika, Brodackiego; długie tygodnie trwała rozprawa, po której przysięgli krakowscy orzekli, że

OSKARŻENI SĄ NIEWINNI.

Prawdziwy winowajca, Kiernik, rzucił na pastwę opinii wojewodę Gałęckiego i generała Czicklą, a sam uniknął kary i potępienia.

Dziś nareszcie, po przeszło czterech latach, współtowarzysz partyjny Kiernika wskazuje go, jako istotnego winowajcę, splamionego krwią niewinnych ofiar listopadowych.

Lecz nieodosobnionym jest Kiernik w odpowiedzialności za zbrodnię z r. 1923,

WSPÓŁWINNYMI SĄ WITOS I KORFANTY.

Tych trzech sprawców zbrodni w Krakowie, Tarnowie i Borysławiu dziś osadzić powinni wyborcy.

Pod pretekstem opinii, z kainowem piętnem na czole, z rękami ubroczonymi krwią robotniczą — stoją te trzy złe duchy, te trzy symbole wybujałej nieprawości w Polsce.

Sądźcie ich wyborcy! Głosujcie na nich, jeżeli chcecie, by w Polsce rządziła nieprawość, podłość i gwałt! Wyrzucicie ich poza nawias

życia publicznego, jeśli Polska ma być wolna, demokratyczną Rzeczpospolitą!

POTĘPCIE ZBRODNIĘ, POMŚCIJCIE KREW NIEWINNYCH LUDZI!

Oczyszczenie życia publicznego w Polsce dokonać się musi przez obudzenie sumienia mas, przez piętnowanie publiczne i usunięcie szkodników, grabieżców mienia publicznego, korupcjonistów, geszefciarzy i zbrodniarzy.

Nie sanacyjna kuracja ministerjalnych lekarzy uzdrowi Polskę, lecz świadomość i sumienie Ludu oczyści „dom z śmieci“, napędzi zbrodniarzy.

KREW NIEWINNYCH LUDZI WOŁA DO SUMIENIA WYBORCÓW:

PRECZ Z KIERNIKIEM, WITOSEM, KORFANTYM!

Groby ofiar listopadowych w ciszy cmentarnej czekają na radosne wieści o triumfie sprawiedliwości, o zwycięstwie klasy robotniczej. Nie zrobimy zawodu tym, co polegli „bo ludźmi pragnęli być“, nie zaniedbajmy niczego, co zdziałać należy, byśmy mogli po wyborach pójść na mogiły poległych z radosną wieścią o zwycięstwie!

Wesoły początek i smutny koniec 8

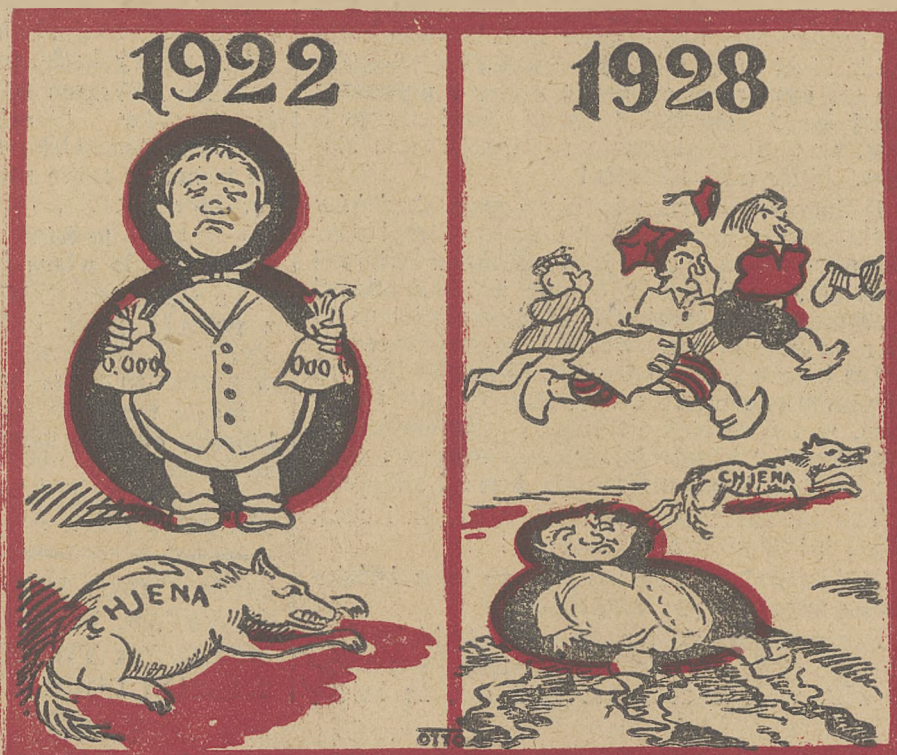
Co z niej dziś zostało?

Miło to było widzieć księżom, szlachcie, ósemkę tłustą z piastowcami w paku — kradną, gdzie mogą, a drą skórę z chłopu, ucząc, że cierpieć, to przed Bogiem cnota.

Rychło minęły siły chjeno-piasta, plwają nań wszyscy na wsi i wśród miasta; chjena tak zeschła, że jej sterczą gnaty, a Piast jej spółnik rozleciał się w szmaty.

Dzisiaj nastały całkiem inne czasy, głupich już niema, poszli bielić lasy; a widząc szlachty z kapitałem spółkę, chłop i robotnik głosują na dwójkę!

Cierniak.



Biskup Przeździecki przeciw szarganiu religii!

W poprzednim numerze „Prawa Ludu“ podaliśmy zarządzenie biskupa śląskiego ks. Lisieckiego, zakazujące księżom mieszać się do agitacji wyborczej. Już przedtem podobne stanowisko zajął biskup podlaski, ks. Przeździecki, który w liście do duchowieństwa swej diecezji stanowczo wystąpił przeciw kandydowaniu księży do Sejmu i braniu udziału w agitacji politycznej. Biskup Przeździecki pisze:

„Pytacie, co czynić, jeżeli katolicy nie zjednoczą się i będzie kilka list? Odpowiadam. Kościół nie narzuca katolikom poglądów politycznych i społecznych. Każdy może głosić według własnego przekonania.“

„Pytacie, której partii politycznej dać pierwszeństwo? Odpowiadam jeszcze raz, że Kościół nie narzuca poglądów politycznych i społecznych i dodaje, że nie jest się katolikiem przez przynależność do jakiejś partii lub stronnictwa politycznego, lecz przez przynależność do Kościoła katolickiego i przez życie według nauki Chrystusa Pana.“

„Żadna partja i stronnictwo polityczne nie

mają przywileju na katolicyzm lub patryjotyzm. Patrzcie na czyny, a nie na słowa."

Takie stanowisko uczciwe i mądre zajął biskup katolicki na Podlasiu. Dlaczego za jego przykładem nie poszli inni biskupi?

Wyborcy, zapamiętajcie sobie ten głos! Żadna partja endecka, czy chadecka, albo „piastowa“, czy rządowa nie ma prawa nadużywać katolicyzmu dla celów politycznych, a tembardziej nie wolno tego czynić klerowi!

Wyborcy! Wybierajcie!

Kto nie z nami — ten przeciw Ludowi!

Za dwa tygodnie uprawnieni do głosowania Obywatele i Obywatelki przystąpią do wyboru nowego Sejmu. Akt to obywatelski doniosłego znaczenia, którego wynik zadecyduje o charakterze nie tylko ciała prawodawczego, jakim jest Sejm, ale o kierunku polityki Państwa wogóle. Jeżeli zwycięży wsteczność, występująca celem oszukania Ludu pod różnymi maskami i hasłami, —

POLSKA PÓJDZIE WÓWCZAS PO LINIĘ, WROGIEJ INTERESOM LUDU ROBOCZEGO MIAST I WSI.

Rozumie to wsteczność, i tak jak przy poprzednich wyborach używa dziś wszelkich, najnikczemniejszych nawet środków, aby zdobyć głosy mas i opanować Sejm.

Faryzeusze klerikalni, oszuści polityczni, zmobilizowani w różnych „blokach“ endeckich, piastowo-chadeckich, czy rzekomo „bezpartyjnych“ — podszywają się pod hasła katolicyzmu, narodu, nawet demokracji i Ludu, usiłując wykorzystać gorącą wiarę mas ludowych i ich przywiązanie do Ojczyzny — a to w interesie pragnących dorwać się

DO ŻŁOBU PAŃSTWOWEGO KLIK KARJEROWICZÓW I KLAS SZLACHECKO-KAPITALISTYCZNYCH!

Nieposkromiony klerikalizm z zacietrzewieniem faryzejskim szerzy oszczerstwa, jakoby socjaliści chcieli „wyrzucić“ Chrystusa ze szkoły, nawet zburzyć kościoły, podeptać krzyże, a w stosunki małżeńskie wprowadzić rozwiązłość. Takiemi oszczerstwami się posługując, reakcja endecko-klerykalna odnosiła zwycięstwa przy poprzednich wyborach pod hasłem „ósemki“, i obecnie liczy, że okłamując Lud znowu pozyska jego głosy!

Zastanówmy się, co czyniła reakcja klerikalna i endecka w poprzednich sejmach, jak postępowała rozbita dziś w proch ósemka. Nie broniła ona ani kościołów, ani krzyżów, bo tych poświęconych rzeczy nikt nie zwalczał. Natomiast klerykali i endecy zwalczali wszelkie dążenia do poprawy bytu Ludu, chłopu i robotnika, zwalczali reformy społeczne, dążyli do wykoszlawienia reformy rolnej tak, aby wyszła

NA KORZYŚĆ BOGATYCH KMIĘCI I OBSZARNIKÓW.

W tej sprawie zdradził haniebnie chłopów „Piast“ pod wodzą Witosa, głosując przeciwko wnioskowi socjalistycznemu — o oddanie chłopom ziemi bez wykupu!

A jak dbano o podniesienie chrześcijańskich obyczajów, to świadczy fakt, że właśnie obóz klerikalno-endecki wydał ze swych szeregów mordercę pierwszego prezydenta Rzeczypospolitej i mordercę tego czcili, uwielbiali publicznie, że rozpolitykowani endecy księza odprawiali po kościołach bardzo szumne i wystawne, demonstracyjne, antypaństwowe nabożeństwa ku czci mordercy, co potępić byli zmuszeni nawet biskupi polscy!

Niezapominajmy, że skarb państwa okradali, i geszefy ze szkoda państwa uprawiali różni posłowie endecy i klerikalni i ich protegowani oszuści i dorobkiewiczowie! I dziś w kilkudziesięciu okręgach wyborczych odżyła „chjena“, uzupełniona „Piastem“.

TAK „BUDOWAŁ“ CHRZEŚCIJAŃSTWO OBÓZ KSIĘŻO-PAŃSKO-ENDECKI!

Czyż czyny te nie były właśnie grzebaniem Ojczyzny, podkopywaniem bytu państwa i spychaniem Ludu w przepaść nędzy? Czyż postępowanie endecji, dziś występującej jako „katolicko-narodowej“ (Nr. 24) i „chrześcijańskiej demokracji“ (z „Piastem“ Nr. 25) — nie było właśnie deptaniem nikczemnym szczytnych ideałów Chrystusowych i znieważaniem religii, którą nadużyto tak jak obecnie — dla obrony zbrodni, wyzyskiwaczy i wsteczności?

I dziś widzimy, że każda odezwa endecka i klerikalna pełna potwornych kłamstw, rozpo-

czynia się bluźnierczym wzywaniem Boga i różnych świętych hasel religijnych chrześcijańskich, katolickich.

„NIE BĘDZIESZ WZYWAŁ IMIENIA BOGA TWOJEGO NADAREMNO!“

— mówi przykazanie Boże. Czyż klerykali, chadecy, endecy i „naprawiacze“ do tego się stosują? Nigdy!

Dla uzyskania zwycięstwa wsteczności obszarniczo-kapitalistycznego i klerikalnego, rzucają na targowisko wyborcze wszystkie świętości, które Lud — jako skarby serca — czcią głęboką otacza!

Dziś nie może być wahania, po której stronie: niema więcej, są tylko dwa obozy: Ludu pracującego, Polski Ludowej, demokra-

Już nawet papieża wciągnęli do agitacji wyborczej!... Skandaliczna frymarka religią!

Lud wierzy szczerze, religia jego płynie z serca, szanuje świętości religijne i tradycje. Uważa religię za coś, co nie może być naginane do rzeczy przyziemnych, pospolitych. To szczerze, serdeczne przywiązanie mas do religijnych ideałów — w dzisiejszym ustroju księżo-pańskim, szlacheckim i kapitalistycznym — stało się teraz — w czasie wyborów — przedmiotem spekulacji partyj klerikalnych i endeckich i klas kapitalistycznych. Spekulują oni na religii w ten sposób: ponieważ Lud wierzy i przywiązany jest do Kościoła i słucha kleru, więc za pośrednictwem tegoż kleru, mającego wpływ religijny na Lud, można masy ludowe zjednać dla tego lub owego stronnictwa politycznego, jeśli ono zaafiszuje swą rzekomą katolickość, chrześcijaństwo, i ukorzy się przed interesami kleru, który rości sobie prawa rozkazywania Ludowi w sprawach politycznych. Na tem podłożu przy obecnych wyborach rozwinęła się nikczemna spekulacja religią.

Biskupi polscy wydali 5 grudnia odezwę, w której popierają obóz „katolicki i narodowy“, to znaczy endecję i chadecję. Endecy oczywiście skwapliwie wyzyskali odezwę biskupów w agitacji wyborczej, głosząc, że oni są jedynym stronnictwem katolickim i wszyscy katolicy winni na nich głosować! Ponieważ wśród reakcji nie doszło do utworzenia jednego bloku z powodu różnic na tle stosunku do obecnego rządu — więc i kler zajął różne stanowisko, stając na usługi różnych ugrupowań, a mianowicie: endeckiego, chadecko-piastowego i bloku rządowego. I oto liczne te fałszywie katolickie bloki toczą między sobą walkę, odsadzając się nawzajem od czci i wiary i wynosząc swój sztyld „katolicki“ ponad inne! Oczywiście, w tem szkalowaniu się wzajemnym biorą wybitny udział księża!

Redagowany przez księży organ chadeków krakowski „Głos Narodu“ piętnuje klerykałów „katolicko-ludowych“, jako zdrajców wiary i Kościoła, gdyż kandydują na liście rządowej z „masonami i żydami!“ W odpowiedzi na to kler djecezji tarnowskiej, reprezentowany przez księży infułata Bombe, prałatów Mysora i Lubelskiego oraz ks. dyr. Paryłę ogłosił odezwę, w której piętnuje księży „chrześcijańską demokrację“ (chadecję), jako stronnictwo wrogie ideałom i celom Kościoła, kleru i państwa!

Tak się znieważają nawzajem księża i chcą, aby ich Lud słuchał i szanował!

Mało tego! Wciągnięto jeszcze Ojca świętego na użytek wyborczej agitacji.

Ponieważ wśród innych na liście bloku rządowego (jedyński) kandyduje książe Janusz Radziwiłł, więc endecy zarzucili mu, że książe

tycznej, socjalistycznej, chłopsko-robotniczej, — i drugi obóz wsteczności szlachecko kapitalistycznego pod różnymi maskami i numerami.

Pierwszy obóz pragnie budowę Polski oprzeć na Ludzie pracującym, wolnym i szczęśliwym, — drugi chce Polskę starą, księżo-pańską, opartą na wyzysku i niewoli Ludu roboczego!

Dla wszystkich uciemiężonych, wyzyskiwanych, pragnących szczęścia Ludu i silnej Polski — jest miejsce tylko w pierwszym obozie, tylko u socjalistów!

Wybory obecne rozstrzygną o przyszłości państwa! o demokracji, o prawach i nadziejach Ludu!

Każdy głos, oddany na listy wrogie Ludowi, będzie świadomą lub nieświadomą zdradą Polski Ludowej!

Wyborcy! Zastanówcie się i wybierajcie! Każdy, kto wyzyskiwany, kto żądny sprawiedliwości, komu leży na sercu przyszłość Ludu pracującego i państwa, każdy, kto pragnie wolności i sprawiedliwości społecznej, stanie z całym zapalem i poświęceniem i przekonaniem, iż wielkiej, Ludowej sprawie służy — do pracy agitacyjnej na rzecz Polskiej Partji Socjalistycznej, a w dniach wyborów odda głosy na liście Nr. 2.

M. P.

jest masonem, wrogiem katolicyzmu i Kościoła! Książe znowu, broniąc się, pisze w gazetach, że jest tak „bardzo“ posłuszną owieczką, iż na jego kandydaturę dał zezwolenie nie tylko biskup Szelażek, ale nawet „najwyższy autorytet kościelny“, bo sam papież Pius XI zachęcił go do ubiegania się o mandat na liście rządowej — którą inni klerykali nazywają masonsko-żydowską!

Wśród endecków i chadeków zakipiało, jak w ulu! Endecki niby katolik, profesor Stroński odpowiedział, że „nie było jeszcze, jak Stolica Apostolska Stolicą Apostolską“, aby papież wkraczał w wybory w jakimś kraju na rzecz jednej listy i to listy „przeciwników katolickiego stanowiska!“ Stroński zarzucił następnie obozowi księcia oszustwo i zuchwalstwo, bo „książe Janusz Radziwiłł sięgnął za wysoko, przypisując sobie prawo składania oświadczeń“ w imieniu Ojca świętego na rzecz listy rządowej! Endecka prasa nazywa krok księcia nadużyciem i wciąganiem „Ojca św. w wir naszych wewnętrznych, partyjno-politycznych walk wyborczych“. „Katolicki“ znowu organ obszarniczy „Czas“ zarzuca endeckom, że „szarżują świętości“ i wciągają „nawet przenajświętszą Hostję do oszczerstw politycznych“!

Zastanów się Ludu nad tem, czy ta cała banda klerikalno-endecka i „sanatorska“ wierzy w katolicyzm?! Wszak widzicie, jak klerykali i księżęta handlują świętościami, które Wy czcicie!

Kopią sami i poniewierają powagę Kościoła i swego stanu duchownego, chcą przy pomocy religii, wiary Ludu, opanować Sejm i rządy!

Jakże jaskrawo odbija od tych bezceństw faryzeuszów klerikalno-endecko-książęcych uczciwe stanowisko socjalistów! Widzisz Ludu jasno, że tylko socjaliści szanują Twą wiarę, Twe uczucia, Twe świętości!

Reszta — to fałsz, obłuda, nikczemne, podłe frymarchenie wiarą Ludu!

To się zmieni, jeżeli kler wycofany zostanie z polityki, jeżeli będzie pilnował Kościoła, a Ty, Ludu, nie będziesz ślepo słuchał księdza w sprawach politycznych i społecznych!

Macie teraz sposobność potępić handlarzy, których niegdyś Chrystus powrozem wypędził ze świątyni!

Agitujcie za Polską Partją Socjalistyczną, głosujcie na liście Nr. 2.

**ROBOTNIKU! BRACIE MIŁY!
POWSTAŃ, POZNAJ SWOJE SIŁY!
WSZAK NA TWOJE TO ŻĄDANIE
WSZELKI RUCH NA ŚWIECIE STANIE!**

Ignacy Daszyński

o wyborach, nowym Sejmie i rządzie.

Czołowy kandydat listy PPS Nr. 2 w okręgu 42 (Kraków, Chrzanów, Oświęcim, Olkusz, Miechów), wielce zasłużony dla sprawy wyzwolenia robotnika i chłopów, wódz Polskiej Partii Socjalistycznej Ignacy Daszyński, wygłosił na wiecu w Warszawie przemówienie o sytuacji wyborczej i zadaniach nowego Sejmu.

Poniżej drukujemy w streszczeniu to przemówienie, które wywołało głębokie wrażenie na tysiącach zgromadzonych obywateli stolicy.

Tow. Daszyński przemówił w krótkich, jedynych słowach. Zaznaczył, iż nie wolno zapominać, że Sejm, który ma wyjść z wyborów dnia 4 marca, jest Sejmem o specjalnym przywileju zmiany Konstytucji bez współudziału Senatu. Wszystkie stronnictwa dążą do zmian Konstytucji, każde na swoją modłę. Inaczej chcą ją zmienić mumię arystokratyczne, inaczej fabrykancko-przemysłowa burżuazja.

Rosną w dobie obecnej apetyty wszelakiej reakcji. PPS stawia w tak ważnej chwili zadania, które były programem walki dla socjalistycznego starego pokolenia. Są nimi: **niepodległość, republika, demokracja.**

Zdawałoby się, iż znane powtarzamy rzeczy. Dziwna to jednak republika, gdzie bezkarne grasują monarchistyczni agitatorzy. Mamy

powszechne prawo wyborcze, ale są tacy, którzy dążą do odebrania prawa głosu analfabetom, którzy są dlatego analfabetami, iż szkół ludowych w czasach zaborczych było mało. Czemż więc tym niepiśmiennym każą służyć w wojsku, czemuż mają oni płacić podatki, czemuż mają być karani sądownie?

Republikanizm, prawo głosowania, demokracja — to jedno żywe słowo, to **WOLA LUDU!** (burzliwe okłaski). Są ludzie w Polsce, którzy szermują imieniem Józefa Piłsudskiego i zaślaniają się nim. To nie jest jednak program! Ci, którzy imię Piłsudskiego przeciw Ludowi wygrywają — jako **pokurcza przejdą do historii!** Całą Polskę zalepia się wyborczymi afiszami „jedynki”. „Jedynka” ta programu nie ma żadnego! **Wola się o silny rząd, a nie mówi się, iż rząd winien być sprawiedliwym, dobrym, mądrym rządem!** Wszakże rząd silny — może być równocześnie głupim rządem.

Wolanie o silny rząd to wybieg, a nie program. Nie chodzi tu „sanatorum”, by rząd był silny, **lecz, by Sejm był słaby!** Życze robotnikom, by szli do walki wyborczej i do zwycięstwa, jak ich ojcowie do walki o Niepodległość (huczne okłaski, okrzyki na cześć tow. Daszyńskiego).

Obok tej listy — stoją piastowcy i chadecy, którzy otrzymali Nr. 25. Chadecy byli dawniej w chjenie i mieli Nr. 8, piastowcy Nr. 1. Zaraz po wyborach piastowcy zdradzili chłopów i starali się rzucić lud pracujący pod buty obszarników, fabrykantów i kupców. **Dziś połączyli się z częścią chjeny — chadekami i chcą zdobyć głosy chłopskie pod nazwą Polskiego Bloku Katolicko-Ludowego.** Bezczelność i głupota. Piastowcy, którzy pomagali chjenistom w ich krwawych rozprawach z ludem pracującym — dziś zwa się katolickimi. Oni, którzy lud chcieli oddać w niewolę bogaczom, nazywają się ludowymi. Hańba im za to. Ani jednego głosu, na listę Nr. 25.

PRZYJACIELE CHJENY I SANACJI — NR. 30.

Stronnictwo katolicko-ludowe posiada też odrębną listę. Ale to nie może nikogo w błąd wprowadzić, gdyż katolicko-ludowi to tacy sami, śmiertelni wrogowie Ludu, jak chjeno-piast i „sanacja”.

Na listach Nr. 30 widzimy takie już sławne nazwiska, jak agitatora obszarniczego hr. Łubieńskiego, hrabiego Stadnickiego, obszarnika Horodyńskiego i wielu innych kapitalistów, obszarników i bogaczy. Lista Nr. 30 — to lista kapitalistyczno-obszarniczo-klerykalna. Jak widzimy, to reakcja pod różnemi maskami i numerami stara się oszukać Lud i wtargnąć do Sejmu i Senatu!

Ani jednego głosu na listy wrogie Ludowi! LISTA ŚWIATA PRACY, CHŁOPÓW I ROBOTNIKÓW JEST LISTA PPS NR. 2.

Chłopy zastanówcie się!

Na kogo macie głosować?

MAGNACCY KANDYDACY I PODPORY LISTY NR. 1.

Na listach rządowej Nr. 1 do Sejmu i do Senatu widnieją, między innymi, następujące nazwiska:

Radziwiłł Janusz — napisano skromnie „rolnik”, a jest to magnat, właściciel olbrzymich majątków, zakamieniały przeciwnik reformy rolnej (oczywiście!), „książę”, przedstawiciel rodu **odwiecznych ciemężycieli ludu.**

Kirschbraun Eljasz, „kupiec”, były poseł z Klubu żydowskiego.

Tarnowski Zdzisław — napisano skromnie „rolnik”, a jest to magnat, właściciel Dzikowa w Małopolsce, „hrabia”, bogacz, czerpiący dochody z wielkich obszarów ziemi i z fabryki wódek.

Wiślicki W., „przemysłowiec”, były poseł z Klubu żydowskiego.

Oprócz powyższych są na tej liście Nr. 1 różni panowie wyżsi urzędnicy, wojskowi, kupcy, inżynierowie, doktorzy i — paru nieznanym chłopów, wetkniętych na przynętę.

Pod odezwą, nawołującą do głosowania na listę Nr. 1, podpisany jest cały szereg wyższych urzędników, wielu magnatów i fabrykantów, jak np.

dwóch **Abrahamowiczów** (obszarnicy z Małopolski),

hrabia **Badeni Stanisław**, (magnat, syn sławnego satrapy i pogromcy ruchu chłopskiego w Małopolsce),

hrabia **Dzieduszycki Konstanty** (obszarnik),

książę **Drucki-Lubecki** (obszarnik),

hrabia **Gołuchowski Wojciech** (obszarnik),

dr. **Hupka Jan** (obszarnik, znany wróg ruchu chłopskiego),

Laurysiewicz Stefan, (gruby kapitalista i bogacz-fabrykant),

Niezabitowski Stanisław (gruby obszarnik, dawny marszałek Sejmu galicyjskiego),

książę **Radziwiłł Krzysztof** (magnat ziemski),

książę **Sapieha Eustachy**, zamachowiec z 1919 r. (obszarnik),
hrabia **Tarnowski Zdzisław** i wielu innych obszarników i wielkich kapitalistów!

KOMUNISCI — LISTA NR. 13.

Komuniści otrzymali Nr. 13. Ponieważ na komunistów niktby nie głosował, więc przezwali się oni „Jednością Robotniczo-Chłopską”. Liczą oni, że lud wiejski, czytając hasło: „Niech żyje jedność ludu pracującego w mieście i na wsi”, oszuka się i zamiast na PPS, oznaczoną Nr. 2, będzie głosować na **katów sowieckich**, którzy pożyczili sobie naszego hasła. Ale Lud nie jest już taki głupi i na komunistów głosów swych nie odda!

WARCHOLY CZUMOWATE — TO LISTA NR. 16.

Warchoł, jezuita Czuma wystawił swoją listę Nr. 16, a przezwali ją „lewica P. P. S.”. Osobnik ten myśli, że skoro lud jest za lewicą, a przede wszystkim za PPS, to będzie myślał, że „lewica PPS”, to to samo, co PPS oznaczona Nr. 2. Nie dajcie się więc oszukać i ze wstrętem odwracajcie się od oszukańczej nazwy „lewica P. P. S.”, która nie wspólnego z lewicą, ani z PPS nie ma.

CHJENO-PIAST — TO LISTY 24 i 25.

Lista Nr. 24 — to chjena: fabrykanci, kupcy, bankierzy i obszarnicy, to dawna **ósemka**, która teraz za żadną cenę Nr. 8 nie chciała. Część chjenistów poszła do listy Nr. 1 (rządowej), druga część — chadecy — do piastowców. Ale jądło zostało pod nazwą nową. Chjeną nie chcą już być, bo ich podła i nikczemna robota znienawidzona jest przez lud.

Dla ukrycia się przed ludem chjena przezwala się „Blokem Katolicko-Narodowym”. Bóg i Ojczyzna wołali dawniej, Bóg i Ojczyzna wołają dziś. A myślą jeno o swych brudnych interesach, gotowi każdej chwili wyrzec się katolicyzmu, tak, jak wyrzekali się Polski. Lista Nr. 24, to największy Wasz wróg. Ani jednego głosu na Nr. 24.

Tylko 2 a nie 25!

Jajko wylęło w Piaście dalsze „poezje” od 7 boleści a ósmego smutku! Więc musimy te jajkowe poezje sprostować cokolwiek, aby nabrały smaku prawdziwego!

BOCHNIA

2 Siła piastuszkowa
Jak śnieg wiosną znika,
Bo czerwona dwójka
Pędzi precz Kiernika!

Oj dana!

CHRZANÓW

2 Przed 25
2 — rzecz oczywista:
Zwycięży Marcza
Łatwo socjalista!

Oj dana!

KRAKÓW

2 Tu czerwona dwójka
Strasznie się podoba —
Nigdy jej nie zmaże
Z Liszek Piotr Wyroba

Oj dana!

N. SACZ

2 Potoczek, Potoczek
Mało wody toczy —
Z pewnością do Sejmu
Więcej nie wyskoczy!

Oj dana!

TARNÓW

2 Zmieść czerwona dwójkę —
Toż daremna praca!
Idzie z nią nasz Ciołkosz —
Witosa wywraca

Oj dana!

2 Kto nie ma rozumu
Oczu albo nosa
Ten niechaj głosuje
Na Wicka Witosa!

Oj dana!

2 W jedności i zgodzie —
Moc się wielka kryje!
Więc czerwona dwójka
Wszystkim nam — niech żyje!

Oj dana!

Osa.

Chłopy! Nie pozwólcie się oszukiwać! Nie wiercie pustym obietnicom ludzi, którzy do Was przychodzą w czasie wyborów! Głosujcie tylko na a więc listę starych bojowników o prawa i wolność chłopów i robotnika!

2

Kim jest p. Czuma?

Ciekawe informacje, dotyczące osoby i „działalności” osławionego wichrzyciela, napędzonego z naszej partii p. Czuma, podaje „Głos Zagłębia”, organ P. P. S. Zagłębia Dąbrowskiego. Niżej przytaczamy niektóre ciekawe szczegóły:

Na arenę polityczną dzięki niewyrobieństwu społecznemu części klasy robotniczej wypłynął nowy okaz demagoga.

Czuma przed ucieczką swoją do Krakowa, doprowadził do bankructwa nie tylko własny związek chemiczny, ale także kooperatywy robotnicze i dom robotniczy, na którym pozostawił z górą sto tysięcy złotych długu. Dług ten powstał z częstych pijatyk, urządzanych z pracodawcami.

Był sekretarzem Zw. Rob. Przem. Chemicznego p. A. Czuma brał udział w komisjach cenowych i pertraktacjach we Lwowie od roku 1922 do 1926. P. Czuma nikt nigdy poważnie nie traktował, albowiem na zebraniach delegatów robotniczych uchodził za wielkiego „rewolucjonistę”, zaś na konferencjach z pracodawcami występował jako największy ugodowiec!

Cała jego robota w rafineriach była jednym pasmem demagogii, ponieważ przy każdej sposobności obiecywał robotnikom 100 procent podwyżki, przed pracodawcami natomiast obniżał je do 30-tu, a nawet 20-tu procent. Że tak jest, świadczy chociażby to, że z Czechowic, gdzie p. Czuma siedział prawie przez 5 lat, członkowie jego organizacji przepędzili go stamtąd i wszyscy, jak jeden, wstąpili do Centralnego Związku Robotników Przemysłu Chemicznego w Krakowie.

Czuma, będąc sekretarzem, dawno już uprawiał politykę komunistyczną, a równocześnie szedł na rękę kapitalistom! Pisywał równocześnie artykuły do gazet burżuazyjnych i komunistycznych, a w końcu występował przeciw Komisji Centralnej Związków Zawodowych i PPS. — Przyłapany na gorącym uczynku został tak z Partii, jakoteż ze związku wydany, a wobec robotników nieświadomych kłamał bezczelnie, twierdząc, że sam wystąpił.

W roku 1926, kiedy p. Czuma wywołał strajk w przemyśle chemicznym, to podczas całego strajku przewodniczący jego związku p. Franciszek Bartoszek pracował, tłumacząc się tem, że firma, w której pracuje znajduje się w krytycznym położeniu i przez to strajkować nie może, a p. Czuma łamistrajkostwo p. Bartosza popierał. Zresztą we wszystkich firmach, gdzie robotnicy świadomi strajkowali, zwolennicy Czuma w nocy pracowali.

Czuma podczas akcji robotników naftowych

zwracał się do sanacyjnej „Partii Pracy” i województwa krakowskiego o interwencję u przemysłowców naftowych. W zapalkowniach i innych galeziach przemysłu p. Czuma pchnął robotników do strajku, poczem po kilku dniach kazał im iść do pracy, nie zawierając żadnej umowy, oddając robotników na pastwę losu, bowiem pracodawcy, nie mając nowej umowy, nie respektują starej, płacą robotnikom jak im się podoba. Ciekawych kierujemy do robotników w Czechowicach, Stryju itd., gdzie się o tem mogą przekonać. I dzisiaj dla zdobycia mandatu i wyludzenia głosów od naiwnych, rozpoczyna fikcyjną pracę po to tylko, by robotników narazić na głód i nędzę, a po wyborach więcej się nie pokazać, bo cała jego działalność, jak to zresztą wykazaliśmy, polegała na oszukiwaniu robotników.

P. Czuma dobrze wie, że akcją swoją idzie na rękę kapitalizmowi, dla których Centralny Związek Górników jest niewygodny, lecz nie mu to nie zaszkodzi po doznanej klęsce zwać winę na PPS i Związki Zawodowe.

Oszykiwać robotników, skazywać na głód i nędzę nie nasza jest rzeczą. My mamy bronić interesów robotniczych. P. Czuma był strzeżony przez nas i patrzano mu na palce, w rezultacie, gdy został przyłapany, wyrzucono go z Partii, zaś obecnie ma wolną rękę do wspólnej pracy z komunistami, stojącymi w służbie rosyjskiej i kapitalistami. Poszedł tam, gdzie lepiej popłaca. Stwierdzamy, że Czuma nie ma żadnej organizacji, a utrzymuje 6-ciu sekretarzy, którym płaci po 600 złotych pensji miesięcznie, co wynosi 3.600 złotych, a do tego wyjazdy i agitacja około 5.000 złotych, stanowi razem 8.600 złotych.

I SKĄD TO P. CZUMA MA TE PIENIĄDZE?!

Chodzą wieści, że z rozmaitych dyspozycyjnych funduszy ten pan czerpie środki, bo wychodzi z założenia, że pieniądź nie śmierdzi. Czuma nigdy nie był robotnikiem, a przyszedł do robotników, by na barkach tychże zrobić karierę, by na barkach robotników polskich prowadzić robotę bądź na rzecz Rosji sowieckiej, bądź na rzecz kapitału, bowiem jedno z drugiem popłaca.

Pamiętajcie Towarzysze, że Czuma, Rosenzweig-Różycki i wszyscy im podobni wyrzuceni za różne sprawy z PPS, działają dzisiaj pod szyldem PPS Lewicy, podszywając się pod wzniosłą nazwę socjalizmu, z którym nie mają wspólnego. Gońcie tych panów precz od siebie, bo oni chcą złamać waszą solidarność, byście stali się łatwym łupem kapitalizmu.

Blok rządowy milczy o reformie rolnej!

Zbliżające się wybory sejmowe mają rozstrzygnąć o najżywniejszych zagadnieniach bytu państwa polskiego. Przed nowym Sejmem stoi zadanie zmiany konstytucji. Stronnictwa endeckie, klerykalne, „piastowe” i „blok” rządowy — są zgodne w tem, że prawa przedstawicielstwa narodowego, jakim jest Sejm, trzeba ograniczyć, a nadać wielką przewagę rządowi i biurokracji nad parlamentem! Konserwatyści, magnaci, ubiegający się o mandaty na listach rządowych, a także endecja i chadecja chcą zmienić ordynację wyborczą, ograniczyć prawo głosowania. Konserwatyści spodziewają się pchnąć państwo polskie w kierunku monarchistycznym. Obszarnicy przedewszystkiem liczą na obalenie reformy rolnej, a w najgorszym razie na takie jej „zreformowanie”, aby mogli zrobić świetny interes! Prostu sprzedać ziemię „z wolnej ręki” bogaczom za wysoką cenę!

Dlatego to blok niby „bezpartyjny”, rządowy (naprawiacze) na zgromadzeniach i w odezwach swych tak kręci, aby nie powiedzieć jakto będzie wyglądała ta „współpraca” z książętami Radziwiłłami i Sapiehami nad przeprowadzeniem reformy rolnej! O tej sprawie się nie mówi.

Wspaniale opłaceni agitatorzy bloku rządowego wymyślają na socjalistów, powołują się na marszałka Piłsudskiego — ale nie mówią nic o reformie rolnej! Rzecz zrozumiała! Wszak szlachta i magnateria uważa reformę rolną za „grabież” ich „świętych” posiadłości. Toteż sojusznicy obszarników, różni panowie „naprawiacze”, z „partii pracy” itp. tej sprawy dla Ludu wiejskiego bezrolnego i małorolnego najżywniejszej poruszać nie chcą!

Chłopi bezrolni i małorolni pamiętajcie, że kto przemilcza pewne sprawy, ten sobie na później zabezpiecza swobodę działania, oczywiście na szkodę Waszą! Szczery przyjaciel Ludu — nie ma nic do ukrywania! Tembardziej sprawę, która dotyczy bytu, życia i śmierci milionów ludzi, pozbawionych ziemi!

Chłopi, miejcie się na baczności przed agitatorami bloku rządowego! Pamiętajcie, że każdy oszust polityczny dziś nadużywa imienia Józefa Piłsudskiego! — i że na listach rządowych figurują Wasi śmiertelni wrogowie!

Dlatego ani jeden głos chłopski nie może paść na „jedynkę”, na listę „bloku bezpartyjnego”.

Byłoby hańbą, czynem godnym ludzi służących i ciemnych, gdyby głosami nędzarzy

chłopskich wyszli z urn wyborczych książęta i hrabiowie, baronowie i milionerzy postami i senatorami!

Do tego dopuścić nie można! Żaden szlachcic, ani kapitalista nie odda głosu na listę chłopsko-robotniczą, a Wy byście mieli oddawać głosy swym odwiecznym wrogom klasowym?

Dni 4 i 11 marca muszą dać świadectwo wielkiego uświadomienia politycznego i społecznego Ludu roboczego na wsi i w mieście!

Chłopi bezrolni i małorolni — głosujcie tylko na 2.

**Wyszedł z druku zeszyt VI.
Czerwonych Swiateł i zawiera
broszurę Kazimierza CZAPINSKIEGO
pod tytułem:
Partja wrogów ludu pracującego!
(Endecja).**

Cena gr. 5 — z przesyłką gr. 15.

Do nabycia u kolporterów partyjnych oraz w Administracji Kraków, Długa L. 5.

MAŁY FELJETON.

POWRÓT.

Chłop wioził żonę ze szpitala.

Tłukła głową o półkoszki, a z oczu jej spływały gęste łzy. Gdy leż nie stało szlochala. Myśli ziemni strzałami godziny w serce. Kulila się do serca, garnęła je jak ciepły płomyk, aby go wiatr nie zagaślił.

— Cudze nieszczęście widziałam ja nieraz i zawsze odetchnęłam, że cudze. A dzisiaj, mój Boże, na mnie zesłałeś ty karę i będę cierpieła swoją tylko mękę. Na taki los przyszłam, że mi ni tędy, ni owędy. Zrobiłabym sobie śmierć, grzech, bo drobne dzieci, a żyć mi nie sposób. Masz, Fediu, ślepą żonę, zabij ją, albo rób, co chcesz. Wież dzieciom matkę, będzie im we wiecznej ciemności koszule latała, obcierając krew z igły, będzie im gotowała, parząc sobie ręce. Albo załóż ją za obraz i patrz się wciąż na nią. Bodajbyś był nie doczekał takiej porciechy od żony, bodaj się była pod nią ziemia rozstąpiła... Już ty się nie troszcz, Fediu. Wyucz mię ojczenaszów, a ja sobie chleba dostanę.

— Cichaj, kobieto, bo śmierć sobie zrobisz.

Upadła twarzą na słomę, dusząc się zgryzotą. Uspokoiwszy się, zapytała, czy daleko do wsi.

— My już koło niwy.

— Tom się doczekała oglądać cię, niwo zlelona. Nie mnie już, niebogo, na tobie z sierpem stanąć, nie mnie być przodownicą, nie mnie twe kłosa wiązać w snopy. Znajdź sobie inną, bom ja już kaleka, na wieki ciemna.

Znow na słomę upadła.

Uniosła się, szepcąc, jak w modlitwie:

— Skoro kto nadejdzie, wstrzymaj konie, niech się z nim pojednam. Nikogo nie miłaj, byłam ze wszystkimi dobrze.

Wgrzebla twarz w podolek.

— Pochwalony!

— Na wieki wieków, amen. Tpruu! Pałażko, to nasza kuma Maciejowa z dziećmi.

Całowała się z Maciejową, całowała jej ręce, drząc jak liść osiki. Maciejowa pocieszała ją i sama płakała.

— Nie zadawajcież sobie żalu, Pałażko! Pan Bóg łaskaw! My z kumą Maksymową i Nastusią zagładniemy do was.

— Przyjdźcie, przyjdźcie, drogie. Wszak wiecie, jaki mój los...

Fed zlaźł z wozu i po kolei podnosił do żony dzieci Maciejowej.

Tuliła ich jasnowłose główki.

Gdy przyjechali do domu, on zdjął ją z wozu i powoli prowadził do chaty.

— A to sobie radość prowadzisz! Progi popękają, serce się rozpęknie, świtanie nie będzie.

Dzieci wybuchnęły płaczem, ona przypadła do nich, jak jaskółka.

— Nie będę ja widziała Iwanku, jak obstrzyga twe kędziory! Nie będę widziała, Olenko, jak staniesz we wianku z barwinku...

Michał Jacko.

Rozszerzajcie „Prawo Ludu”

Urzędnik, który „robi” wybory.

Bratni nasz organ PPS „Robotnik” warszawski wydrukował pod powyższym tytułem bardzo ciekawy artykuł, który ze względu na obecny system przeprowadzania wyborów w Republice demokratycznej poniżej w streszczeniu podajemy:

Wybory posłów do Sejmu i senatorów do Senatu mają być wyrazem nieprzymuszonej woli narodu, który w republice jest twórcą prawa i władzy, kierownikiem najwyższych swolich losów. Artykuł 2 Konstytucji polskiej zaczyna się od słów: „Władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Narodu”.

Naród tworzy swoje organy rządowe — administrację i rząd. Urzędnicy utrzymują się z pensji, na które płaci naród podatki bezpośrednie i pośrednie. Każdy z urzędników ma określone obowiązki, które powinien spełniać.

Wśród tych przepisów niema ani jednego, któryby kazał lub pozwalał ministrowi, wojewodzie, staroście, policjantowi, sędziemu i t. d. wyzyskiwanie swego urzędu celem wpływania na to, aby wyborcy tak głosowali, jak chce rząd!

Starosta, zwołujący wójtów, aby im polecić popieranie rządowego kandydata, popełnia zbrodnię nadużycia władzy urzędowej. Policjant w służbie, agitujący za rządowym kandydatem, popełnia tę samą zbrodnię. Wojewoda, obiecujący mocą swej władzy korzyści, lub grożący szkodą wyborcom — jeżeli będą lub nie będą głosowali na kandydata rządowego — również jest przestępcą.

W państwie praworządne żaden urzędnik w służbie nie powinien wogóle zalecać żadnego kandydata jako rządowego, ani potępiać publicznie innych kandydatów, bo to jest proste nadużycie władzy.

I nie nadarmo kodeks karze te zbrodnie. Urzędnik „robiący wybory”, przestaje być urzędnikiem całego narodu, a staje się „partyjnikiem”, opłacanym z kasy państwowej.

Urzędnik staje się cichym współnikiem różnych ludzi, robiących często brudne interesy przy wyborach.

Administracja taka traci zaufanie u wszystkich i sama staje się stronnica. Niema po takich wyborach mowy o powadze urzędnika, który mocą swego urzędu zajmował się agitacją, polecał jednych, zwalczał drugich kandydatów.

Młode urządztwo polskie zatrute agitacją wyborczą stać się może rakiem, toczącym organizm prawny państwa.

Tylko narody niedojrzałe używają do wyborów jawnej korupcji, nadużycia władzy urzędników przy wyborach. Tylko u narodów nisko stojących urzędnicy na rozkaz z góry „wybierają” ciała prawodawcze, zależne od rządu. To też u tych narodów nikt nie wierzy w uczciwość urzędników. Tam łapówka, protekcja, nadużycie władzy są stałym zjawiskiem w urzędzie.

Jeżeli urzędnik kupuje głosy, funduje gazety wyborcze, płaci podróże agitatorów, przekupuje przewoźców i czyni to za pieniądze otrzymane „z góry”, daje masom przykład najnieczestniejszego zepsucia obywatelskiego i wart jest za to więzienia.

Ludzie rozumni, obywatele uczciwi nie po-

trzebują podczas wyborów poleceń urzędowych, nie chcą wogóle znać „kandydatur rządowych”. Taki „rządowy” kandydat wśród rozwiniętych obywateli traci od razu szanse powodzenia przez ten sam przymiotnik „rządowy”, bo widać, że trzeba dla wybrania go posłem pieniędzy i nadużycia władzy... Staje się przeto podejrzanym.

Jak nie wolno podczas wyborów używać ambony, czy konfesjonau, jak nie wolno kupować głosów za pieniądze bogaczy, jak nie wol-

no kijem, pałką, wódką, czy groźbą wpływać na wyborców, tak samo nie wolno „urabiać” ich zapomocą namowy urzędowej, bo to jest jedno i to samo.

Jeżeli urzędnicy podczas decyzji wyborczej milionów obywateli popełniają masowo zbrodnię nadużycia władzy urzędowej, Republika winna zażądać surowego ukarania przestępców, a jeżeli działali na rozkaz z góry, postawić ministra w stan oskarżenia.

Z powodu zdemoralizowania urzędników będzie cierpieć naród i państwo. Kto niebacznie doradza rządowi wywieranie nacisku przy wyborach przez urzędników, ten jest albo ciemnym człowiekiem, nieświadomym tych rzeczy, albo chce iść do władzy przez zbrodnię i doczeka się najgorszych dla Rzeczypospolitej następstw, bo straconego raz zaufania do urzędników długo, długo nie będzie można ożywić.

Farbowana trzydziestka czyli „rolnicy” na kilkuset morgach.

Przed wyborami każdy obszarnek przybiera skromną nazwę „rolnika”. „Rolnikiem” jest na rządowej liście kandydatów książę Sapieha, „rolnikiem” jest książę Radziwiłł, hrabia Tarnowski i inni obszarnicy.

„Związek zawodowych rolników” (lista nr. 30) również wystawił kandydatury samych „rolników”. I tak w okręgu Nowy Sącz na pierwszym miejscu trzydziestki kandyduje „rolnik” — hrabia Stadnicki. W okręgu Tarnów na drugim miejscu — hrabia Lubieński. W okręgu Jasło na drugim miejscu — obszarnek Horodyński. W okręgu Rzeszów na pierwszym miejscu — książę Lubomirski. Sami rolnicy!

Obok hrabiów i książąt, trzydziestka wystawiła kandydatury politykujących księży (ksiądz Madej w okręgu Wadowice, ksiądz Czuj w okręgu Tarnów) i fabrykantów, jak p. Zajączek, fabrykant i burmistrz Kęt. W okręgu wadowickim kandyduje też z „trzydziestki” p. Lorenz, emerytowany inspektor szkolny, który przed kilku laty był w „Wyzwoleniu”

i napisał nawet artykuł „Precz z Rzymem”. Jak ten pan pogodził się dzisiaj z klerykałami to już jego tajemnica!

„Prawo Rolnika”, gazetka hrabiego Lubieńskiego, głosi, że „nr. 30 jest naszym numerem rolniczym”. Książęta, hrabiowie, księża i fabrykanci — głosujcie na nich, chłopie, a ukrećcie śliczny bat na własną skórę!

My, socjaliści, twierdzimy, że niema żadnych wspólnych interesów między „rolnikiem” na kilkuset morgach a rolnikiem na kilku morgach. Chłop bezrolny i małorolny chce, by wielka własność ziemską została podzielona między chłopów — zaś „rolnik” kilkusetmorgowy jest przeciwnikiem reformy rolnej. I pogódźże tu jednego z drugim!

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że „Związek zawodowych rolników” jest robotą, prowadzoną w interesie Związku Ziemian, czyli obszarników. Nie bez kozery tak zachwała związek hrabiego Lubieńskiego gazeta obszarników, krakowski „Czas”. Chłopi, miejcie się na baczności!

O pieniądze dla Kas Stefczyka.

W ostatnich czasach dużo krzyku się narobiło, że Rząd udzielać ma pożyczek dla rolników. Jakoś jednak bardzo mało chłopów korzysta z tego kredytu, bo tylko bardzo bogaty może znaleźć posłuch u panów z Banku Rolnego. Biednego chłopka woźni przed oblicze dyrektora nie dopuszczają, trzeba mieć silnych protektorów, aby choćby małą kwotę na spłatę długów i poprawę gospodarstwa otrzymać.

Rząd naobiecował, że z pożyczki amerykańskiej przeznaczy 135 milionów złotych na poprawę rolnictwa. Na obietnicach się skończyło. Urzędnicy i wojskowi dostali już znaczne podwyżki swolich płac. To też agitują zawzięcie za listą rządową — jedynką. Mogą sobie agitować, bo im rząd płace podwyższył z pie-

niędzy podatkowych — ale chłopów do żłobu rządowego nie zaprowadzą. — Chłopi mają dość pustych obietnic. Domagać się powinni pomocy dla siebie przez udzielanie pożyczek długoterminowych. Pożyczki te winny być udzielane przez gminne Kasy Reiffeisena, obecnie Stefczyka. Kasom tym powinien rząd przydzielić odpowiednie fundusze na pożyczki. Kasy Stefczyka znają stosunki gminne i tylko rzeczywistości potrzebującym będą udzielać pożyczek.

Tylko w ten sposób zapobiegnie się samowoli i protekcji, a Kasy Stefczyka, które są spółdzielniemi wiejskimi, zasługują na to poparcie.

Dnia 4 marca z samego rana wytnij dwójkę, jak wskazują linje kropkowane, żonie daj drugą i jednemu z domowników daj trzecią dwójkę, a następnie udajcie się razem do lokalu wyborczego i po kolei głosy oddajcie.

Pamiętajcie, że każdy może tylko za siebie głosować.

2

2

2

RUCH WYBORCZY.

Baczność Wybore y!

W najbliższych dniach dostaniecie kartki do głosowania. Będzie na nich wypisana lub wydrukowana liczba 2 albo też 2. (dwa z kropką).

Pamiętajcie, iż na kartce do głosowania nie wolno robić żadnych dopisków ani uwag. Nie wolno też pisać nazwisk kandydatów! Jednym słowem kartka musi pozostać zupełnie czysta, nie zapisana, nie pokreślona — zawierać zaś musi koniecznie liczbę 2 lub 2. Inaczej wypełnione kartki są dla nas nieważne.

Naganiacze będą Was namawiać, abyście na kartkach z 2 cośkolwiek pisali! Nie słuchajcie nikogo! Pędzić precz księżo-pańskich naganaczy a głosować tylko na listę 2!

DO KOMITETÓW OKRĘGOWYCH I WYBORCZYCH PPS. Niniejszym zawiadamiamy wszystkie Komitety Okręgowe oraz Komitety Wyborcze, że wysyłane obecnie wszelkiego rodzaju druki, a więc kartki do głosowania, broszury, afisze ilustrowane i zwykłe, ulotki ilustrowane i zwykłe i t. d., kierowane wyłącznie na adres tychże Komitetów — winny być zgodne z brzmieniem Instrukcji Wyborczej Nr. 4, wydanej przez Sekretarjat Generalny C. K. W. rozdzielane i rozpowszechniane z uwzględnieniem całego terenu wyborczego, podległego danemu Komitetowi Okręgowemu, czy też Wyborczemu.

Sekretarjat Generalny CKW PPS.

Okręg 42.

KRAKÓW — POW. CHRZANÓW. OŚWIECIM, OLKUSZ, MIECHÓW.

Zgromadzenia przedwyborcze P. P. S.:

SWOSZOWICE. Dnia 12 lutego na zgromadzeniu PPS przewodniczył ob. Cora. Przemawiali tow. Kożuch i Wardęga. Uchwalono głosować na listę Nr. 2.

CZUŁOWICE. Zgromadzenie przedwyborcze PPS odbyło się 12 lutego. Referował tow. Osiek. Uchwalono agitować i głosować na listę PPS Nr. 2.

WĘGRZCE. Zwołane przez PPS zgromadzenie wyborców po przemówieniu tow. Alfusa, uchwalono rezolucję za listą PPS Nr. 2, na którą chłopcy i robotnicy oddadzą solidarnie głosy.

KASZÓW. Przedwyborcze zgromadzenie PPS po wysłuchaniu referatu tow. Lipińskiego uchwalono poprzeć solidarnie listę Nr. 2.

MNIKÓW. Zgromadzeni na wiecu wyborczym PPS włościanie i robotnicy rolni, po wysłuchaniu referatu tow. Lipińskiego uchwalili głosować solidarnie na listę Nr. 2.

DLUBNO. Na zgromadzeniu PPS referował tow. Grochal. Uchwalono głosować na listę Nr. 2.

MYDLNIKI. Na zgromadzeniu wyborczym PPS referował tow. Sawicki. Uchwalono głosować na listę Nr. 2.

MISTRZOWICE. Na zgromadzeniu PPS 12 lutego referował tow. Kubanek i Czarnecki. Uchwalono jednomyślnie głosować na listę Nr. 2.

SOBONOWICE. Dnia 12 lutego odbyło się zgromadzenie PPS. Po wysłuchaniu referatu tow. Mazura, uchwalono głosować na listę Nr. 2.

LASOWICE. Zgromadzeni wyborcy dnia 12 lutego, po przemówieniu tow. Żyły uchwalili głosować na listę Nr. 2.

W RAJSKU odbyło się zebranie PPS 12 lutego. Referowali towarzysze Chmiel i Łachecki. Uchwalono głosować na listę Nr. 2.

KOSOCICE. Dnia 12 lutego odbyło się zgromadzenie PPS. Referowali tow. Płatek i Zatorski. Uchwalono głosować na listę Nr. 2.

SZCZYGLICE. Zgromadzeni wyborcy po wysłuchaniu referatu tow. Lipińskiego uchwalili głosować na listę Nr. 2.

BABICE. Dnia 10 lutego odbyło się zgromadzenie PPS. Referował tow. Socha. Uchwalono głosować na listę Nr. 2.

SZCZAKOWA. Na zgromadzeniu przedwyborczym 12 lutego przewodniczył tow. Woś, referował tow. Rejman. Agitatorzy bloku rządowego nie uzyskali posłuchu. Uchwalono jednomyślnie głosować na listę PPS Nr. 2.

JAWORZNO. Dnia 12 lutego zgromadzeni wyborcy po wysłuchaniu przemówienia tow. Rejmana uchwalili głosować na listę Nr. 2.

POREBA. Zgromadzeni na wiecu PPS wyborcy po wysłuchaniu referatu tow. Jury uchwalili głosować na listę Nr. 2.

POGORZYCE. Dnia 12 lutego na zgromadzeniu przedwyborczym referował tow. Komorek. Uchwalono rezolucję piętnującą warcholstwo Czumny a wyrażającą zaufanie PPS, w szczególności tow. Daszyńskiemu i Żuławskiemu. Lud odda głosy na listę Nr. 2.

BOROWICE WIELKIE. Zgromadzeni wyborcy po wysłuchaniu referatu tow. Komorka uchwalili głosować na listę Nr. 2.

W POWIECIE MIECHOWSKIM, odbyły się zgromadzenia przedwyborcze w Goszycach, Rawałowicach, Wilkowie, Polanowie, Woli Luborzyckiej, Biczkanie, Marszowie. Referował tow. Socha, w Goszycach przemawiał 12 lutego tow. Fischer. Uchwalono wszędzie głosować na listę Nr. 2.

Okręg 43.

WADOWICE, BIAŁA, MYŚLENICE, ŻYWIEC, NOWY TARG, SPISZ, ORAWA.

Zgromadzenia przedwyborcze P. P. S.:
POUCZAJĄCY WIEC. — ENDEK BRONI NIEWIADOMSKIEGO!

Dnia 12 lutego odbył się w Suchej w strażnicy miejskiej olbrzymi wiec PPS. Wiec rozpoczął się w południe i trwał do wieczora wśród wielkiego zainteresowania. Wiec zakończono pociemku, gdyż światło nie było przygotowane. Sanacja miejscowa poczyniła wielkie przygotowania, aby wiec opanować.

Wiec zagał tow. Wiktorowicz, kolejarz, prezydium objęli tow. Ajrych, Puzik i Wiktorowicz. Referował tow. poseł Czapiński, który przedstawił sytuację polityczną w Polsce. Referenta nagrodzono burzą oklasków. Już w toku referatu wprowadzony przez „sanację” z Warszawy niejaki p. Dąbrowski usiłował pokrzykiwać, a po referacie tow. Czapińskiego uzyskawszy głos Dąbrowski, wśród ustawicznych przerywań ze strony zgromadzonych, zaczął obrzucać partię lewicową stekiem oszczerstw. Zgromadzeni kilka razy chcieli zrobić porządek z tym osobliwym „sanatorem”, ale prezydium utrzymało porządek na sali.

Te wywody sanatorskiego naganacza robotnicy powinni sobie dobrze zapamiętać! Powinni na wiecach przypomnieć panom z „jedynki”, jak ich agitator z Warszawy śmiał najzasłużeńszych bojowników proletariatu obrzucać obelgami.

Tow. Guzdek, a następnie referent tow. Czapiński napiętnowali kalunniatorskie wywody Dąbrowskiego.

Następnie „przemawiał” p. Szajna, sekretarz magistratu, zaś w obronie endecji wystąpił dr. Szpanbauer. Opowiadał zwykłe banialuki, jak np. że socjaliści chcą wychowywać dzieci poprostu na „zwierzęta”. Wreszcie przeszedł do zabójstwa prez. Narutowicza i potępił mord, ale zabójcę podnosił.

Całe to przemówienie o Narutowiczu zrobiło wrażenie usprawiedliwiania mordu i wywołało ogromne oburzenie wśród zgromadzonych. Endeckiemu mowcy odpowiedział tow. Czapiński, piętnując wybryki endeckiego mowcy, poczem imieniem prezydium tow. Wiktorowicz zakończył wiec okrzykiem na cześć listy socjalistycznej Nr. 2.

Wiec ten jest bardzo pouczającym. Pokazało się bowiem, że różne hieny „jedynkowe” zaczynają przyswajając sobie wszystkie najwstrętniejsze metody endeckich chłen, posługując się fałszem i oszczerstwem.

NAPRAWA. Dnia 5 lutego odbyło się zgromadzenie PPS pod przewodnictwem tow. Wojdyły i Hajdy. Tow. Biedroń omówił reakcję w Polsce, zawody ludu pracującego i nieugięte stanowisko PPS w obronie ludu pracującego. Uchwalono rezolucję piętnującą „piastowych” zdrajców sprawy ludowej. Lud wiejski solidarnie z klasą robotniczą odda głosy na listę Nr. 2. Zwycięstwo Polskiej Partii Socjalistycznej — to zwycięstwo Ludu, który domaga się reformy rolnej, opieki państwa nad małorolnymi, invalidami, sierotami i wdowami.

Okręg 44.

NOWY SACZ, LIMANOWA, BOCHNIA, WIELICZKA.

W POWIECIE BOCHEŃSKIM. Dnia 12 lutego odbyło się w Kłaju w sali Rady gminnej wielkie zgromadzenie publiczne. Przewodniczył tow. Nowak, sekretarzował tow. Mięso. Referat o obecnej sytuacji wygłosił tow. dr. Szumski, który ostrej krytyce poddał działalność piastowców, unii katolickiej Nr. 30 na czele której stoi osławiony hrabia Stadnicki i „bebechów” z IV brygady. Burzliwymi oklaskami nagrodzono przemówienie, poczem zebrani jednomyślnie wśród entuzjazmu uchwalili głosować na listę Polskiej Partii Socjalistycznej Nr. 2.

Tego samego dnia o godz. 3 popoł. odbył się wiec w Stanisławicach (pow. Bochnia). Referował tow. dr. Szumski. Uchwalono głosować na listę Polskiej Partii Socjalistycznej Nr. 2. Równocześnie uchwalono, po przemówieniu tow. Krzeczowskiego rezolucję przeciw sprzedaży gruntu gminnego osobie prywatnej.

W POWIECIE NOWOSĄDECKIM. W tutejszym powiecie akcja wyborcza w toku. Coraz to więcej różnorodnych partyjek i „bezpartyjnej” zbieraniny, zbiegów z różnych obozów, staje w szeregiach — mandatowców. Całą tą kapelą gawronów politycznych robi wiele huk po wsiach i miasteczkach tutejszego powiatu, wytykając sobie wzajemnie „brudne ręce” i zdradę reprezentowanych wyborców. Najkrzykliwiej i z tupetem reklamują swoją firmę „naprawiacze”, zachwalani jednak przez nich багаż jakoś nie przypada do gustu wyborcom. Wszędzie niemal spotykają się co najmniej z obojętnością. Faktu tego nie potrafią zmienić szumne a kłamliwe sprawozdania „Gońca Podhalańskiego”, organu niby „moralnych sanatorów”, naśladowujących metody prasy endecko-brukowej. Stwierdzić musimy fakt znamieny — przesunięcia się opinii mieszkańców na lewo. W wielu gminach, gdzie dotąd niepodzielnie panowała „Chjena” lub „Piast”, nasi referenci przyjmowani są z zadowoleniem, a ludność domaga się jak najczęstszego urządzania zgromadzeń. Na odbytych przez PPS konferencjach i wiecach w Starym Sączu, Piwnicznej, Muszynie, Nawojowej, Zabelczu, Piątkowej, Marcinkowicach, Siekierczynie, Piszarzowej, Dąbro-

wej, Kłęczanach, Młodowej, Zbyszczach, Kamiennej, Męcinie, Barcicach, Jazosku, Podrzeczu, Mostkach, Stadłach, Cyganowicach, Krynicy i innych miejscowościach, ludność tamtejsza dawała wyraz swemu oburzeniu, że została wyprowadzona w pole przez dotychczasowych opiekunów i oświadczała się za złączeniem się do walki wyborczej ze zorganizowaną w PPS klasą robotniczą.

Błysk.

ZGROMADZENIA PPS W POWIECIE NOWOSADECKIM.

Dnia 6 lutego nowosadecki Komitet wyborczy PPS zwołał szereg zgromadzeń i konferencji w następujących miejscowościach:

W LASKOWICACH odbyło się zgromadzenie przy udziale bardzo licznie zebranych włościan. Na zgromadzeniu tem referował tow. Janusz. Mówił o reformie rolnej i zadaniach posłów socjalistycznych w przyszłym Sejmie. Odczytana rezolucję PPS zebrani przyjęli jednogłośnie. W dyskusji obywatele skarżyli się na wyzysk obszarnika Michałowskiego, który poodbierał im grunta przez lata dzierżawione, a teraz za pracę w jego dobrach otrzymują najwyższą płacę 1 zł. dziennie!

Oto jak o chłopów dbają obszarnicy. Zgromadzeni oświadczyli, że rozumieli, iż jedyną obronczynią ludu pracującego jest PPS i postanowili poprzeć listę Nr. 2.

Myszkując tu za głosami t. zw. PPS lewica, ale bez powodzenia. Piastowcy nie znajdują tu posłuchu.

ŁOSOSINA. Na odbytem dnia 6 lutego zgromadzeniu przemawiali tow. Greń i Anzel z Nowego Sącza. Referenci przedstawili zgromadzonym program PPS i wykazali zgromadzonym zdradę dawnej „osemki” i „Piasta”. Na wiecu było obecnych wiele kobiet. W dyskusji zabierał głos były piastowiec, ob. Odziomek, który piętnował szachrajską politykę piastowców. Zgromadzeni uchwalili rezolucję PPS i wyrazili życzenie, aby częściej PPS urządziła w Łososinie swoje zgromadzenia.

ZAWADA. W dniu 6 lutego odbyło się tu zgromadzenie PPS, na którym referowali o akcji wyborczej tow. Ptaszkowski, Wilczyński i Dudka z Nowego Sącza. Po dyskusji uchwalono rezolucję PPS, wybrano Komitet wyborczy i żądano urzęduzenia zgromadzenia w Jamnicy.

WOLA KROGULECKA. Na odbytem zgromadzeniu P. P. S. w dniu 6 lutego referował o akcji wyborczej i działalności posłów socjalistycznych tow. Szafraniec z N. Sącza. Licznie zgromadzeni w skupieniu słuchali wywodów mowcy i uchwalili głosować na listę Nr. 2. W dyskusji, sypały się skargi biednego włościaństwa na wyzysk jaki uprawia administracja dóbr hr. Stadnickiego. Z polecenia teje administracji setkami zamyka się do więzień biednych chłopów, kobiety i dzieci, za nieudowodnione im zbieranie jagód w lesie. Pacholki Stadnickiego biją ludzi za przejście do domu drogą leśną, zaś robotnicy leśni i tartaczni są nielitościwie wyzyskiwani. Pan hr. Stadnicki jako „naprawiacz” kandyduje do Sejmu. Zeszlých wyborów „kiwnięty” przez 8, na której to liście kandydował i na wybory dał wiele pieniędzy, obecnie przeszedł do „sanacji” i na nowo próbuje szczęścia. Zwołuje wójtów i popów i prosi ich o poparcie swej kandydatury. Chłop i robotnik z pewnością nie odda swego głosu na wyzyskiwacza.

POD FAŁSZYWYM ADRESEM! Lista tak zwanych Stojałowczyków, pomieściła na 3 miejscu jakiegoś Pana Jana Okońskiego, — to samo nazwisko nosi nasz tow. Jan Okoński, przewodniczący Komitetu PPS w Wieliczce, — nie potrzebujemy zapewniać, iż są to dwaj różni ludzie, którzy ze sobą nie mają nic wspólnego. Naturalnie we Wieliczce znalazła się zaraz jakaś kanalia, która opowiada świadomo iż to nasz tow. Okoński kandyduje na liście Stojałowczyków. — Niechże towarzysze uważają kto szerzy te pogłoski i zaraz je odpowiednio soczyście pokwitują.

TAKŻE WYBORCY! Znani z procesu o włamanie do kwatery Uniwersytetu Jagiellońskiego Ziemiański i Zapiór mieszkają w Wieliczce, gdzie wciągnięto ich obecnie na listę wyborców. Reklamacja jaką przeciw temu wniesiono okazała się bezskuteczną. Dlaczego? Czy tak robi się sanacje? Wprawdzie Zapiór jest obecnie agitatorom Bloku Bezp. ale czy to rehabilituje? Zapiór w swojej „pracy politycznej” pozostaje w kontakcie z niejakim Lisakiem. Ten Lisak jest jednym z filarów tutejszej sanacji. Niedawno przybył Lisak na zwołane zgromadzenie sanacyjne do Dobczyc. — Wiec zapowiadał się tłumnie. — Gdy jednak Lisak dojrzał, że przybył na to zebranie tow. Szymański, rzekł się wiecu i uciekł autem do Wieliczki. Lisak był członkiem PPS i uzyskał dzięki poparciu towarzyszy posadę. Więcej Partia nic mu dać nie mogła, więc poszedł tam, gdzie dają więcej — dla sanacji.

Okręg 46.

JASŁO, ROPCZYCE, STRZYŻÓW, MIELEC, KOLBUSZOWA, TARNOBRZEG.

GUMNISKI. Dnia 5 lutego odbył się tutaj bardzo liczny wiec przedwyborczy, zwołany przez PPS. Referowali tow. Adamczyk i Wilkosz. Po przemówieniu kilku miejscowych chłopów uchwalono głosować na listę Nr. 2.

SEPNICA. Dnia 5 lutego odbyło się zgromadzenie przedwyborcze. Przewodniczył tow. Sowa z Brzeżówki, sekretarzował tow. Mazur z Lubziny. Referował tow. Jan Mirek z Rzeszowa. Na wiecu było obecnych około 250 ludzi z Sepnicy, Brzeżówki i Lubziny. Piastowcy chcieli przeszkadzać, lecz wyśmiano ich i wygwizdano. Wkońcu zebrani uchwalili rezolucję, żądającą radykalnej reformy rolnej, tj. parcelacji rządowej na długoletnie spłaty, zastosoowania ustawy o ochronie drobnych dzierżawców dla wszystkich tych, którzy trzymają działki na pańskim, „co trzeci snop” na odrobiek itp., uruchomienia robót publicznych. Rezolucja piętnuje postępowanie obszarników powiatu ropczyckiego, zwalniających masowo robotników rolnych. Zgromadzeni głosować będą solidarnie na listę PPS Nr. 2.

TARNOBRZEG. Agitacja „jedynki” (bloku rządowego) w naszym powiecie, nie różni się niczem od agitacji „osemki” przy poprzednich wyborach. „Chjena” obiecywała, że bochenek chleba będzie kosztował 30 gr., a „naprawiacze” znowu obiecują, że gdy wybory wygrają to kg. soli będzie kosztował tylko 5 gr. Żaden jednak z tych obszarniczych naganaczy słówkiem nie piśnie, że odtąd na folwarkach pp. Tarnowskiego i Dolańskiego będzie się płaciło 3 lub 4 zł., zamiast dotychczasowych 80 gr. Rozrzuca się setki tysięcy odezw i gazet w nadziei, że się przecie chłopów uda ogłupić. Odezwy te są wprost humorystyczne i zastępują po części różne „Pociągłe” i „Szczutki”. Chłop, któremu zeszłego lata grady zbiły zboże, a z powodu braku jakiegokolwiek zarobku niema za co chleba kupić, stoi obecnie bezradny i zrozpaczony wobec nadchodzącego przednowku, a tu na odezwie bloku rządowego widzi obrazek, przedstawiający biedną, chudą kobietę załamującą ręce nad paru żdźbłami zboża i taki czyta napis: fak było w roku 1925; drugi obrazek znowu przedstawia tęgą babę, wspaniale ubraną i zadowoloną z całym snopem zboża i podpis: tak było w roku 1927...

Chłop wie, że całej tej sforze pańskich naganaczy, próżniaków, różnych nauczycieli oddanych reakcji, leśniczych i inżynierów melioracyjnych jest dobrze. Obawiają się oni uświadomienia chłopu, by nie porachował się z nimi przy nadchodzących wyborach, za swoje wiekowe krzywdy. Lud dobrze wie, że gdy oni po wyborach dorwają się rządów, to każą chłopom drogą zapłacić za wszystkie te odezwy i gazety! Toteż dokoła słychać głosy przestrogi światlejszych chłopów, którzy powiadają, że lud głosować musi tylko na listę Nr. 2, bo jedynie Polska Partja Socjalistyczna stoi wiernie na straży interesów chłopu i robotnika.

J. W.

W poprzedniej korespondencji, wydrukowanej w „Prawie Ludu” piętnując zdrajców chłopskiej sprawy wymieniliśmy między innymi niejakiego Pazia. Otóż wyjaśnić należy, że zarzut zdrady chłopskich interesów nie dotyczy wcale ob. Franciszka Pazia z Mokrzyzowa.

W POWIECIE JASIELSKIM. Dnia 1 lutego odbyło się zgromadzenie w Łaskach. Przewodniczył tow. Niszcza Andrzej, sekretarzował tow. Bochenek, referował zaś tow. Pilch. Uchwalono rezolucję, wyrażającą wotum zaufania dla PPS i postanawiającą głosować na listę PPS Nr. 2.

Dnia 4 lutego odbyło się zgromadzenie przedwyborcze w Sobniowie w domu tow. Motkowicza. Przewodniczył ob. Polak Jakób, sekretarzował Bochenek, referował tow. Pilch.

Dnia 5 lutego odbyło się zgromadzenie w Kowalowach w Strażnicy pożarnej. Przewodniczył tow. Malarz, sekretarzował tow. Bochenek, referował tow. Pilch.

W tym samym dniu odbyło się zgromadzenie w Krajowicach w domu ob. Michalskiego. Przewodniczył ob. Madej Jan, sekretarzował Głowacki Jan, referował tow. Pilch. Jeszcze przed wyborem przyjdym niejaką Głowacki zaczął wykrzykiwać, że zgromadzeni nie potrzebują zupełnie żadnych mów „obcych”. Wybrano jednak przyzdyjmu, a po referacie tow. Pilcha p. Głowacki chciał po raz drugi zabrać głos, lecz nie dano mu mówić.

WROCANKA. Dnia 26 stycznia odbyło się zgromadzenie w domu gminnym. Przewodniczył tow. Klekota, sekretarzował tow. Kania. Referował tow. Pilch. W dyskusji zabierali głos tow. Zuczek, Jerzyk i naczelnik gminy Biernacki, poczem uchwalono głosować na listę Nr. 2.

Baczność! Towarzysze Czytelnicy, Mężowie zaufania oraz Komitety partyjne P. P. S.!

Prosimy o nadesłanie nam korespondencji, notatek, wiadomości wszelkiego rodzaju o stanie kampanii wyborczej na terenie, na którym działa dana organizacja partyjna.

Chodzi nam głównie o rzeczy następujące:

- 1) nasza akcja wyborcza — zgromadzenia, uchwały zgromadzeń, związków i t. p.,
- 2) akcja innych grup i stronnictw,
- 3) zachowanie się starostów, policji, wogóle administracji państwowej,
- 4) nadsyłajcie natychmiast po ukazaniu się wszelkich odezw, pism, afiszów, ulotek, rysunków i t. p. stronnictw przeciwnych.

Wszystko adresować:

„PRAWO LUDU” — KRAKÓW
Dunajewskiego 1. 5.

Przegląd społeczny.

NOWY ZAMACH KAPITALISTÓW NA KIESZENIE KLAS PRACUJĄCYCH.

Od kilku dni dzienniki przynoszą wiadomości o zawartem porozumieniu fabrykantów łódzkich. Treść porozumienia ma być tego rodzaju, że wszystkie należące do umowy fabryki, ustanowią równą cenę letnich płócien; przyczem cena ta będzie ponad 10% wyższa niż dotychczasowa. Dość szybko fabrykanci pomyśleli nad tem ile można z wiosną zarobić; jeszcze kilka dobrych tygodni dzieli nas od wiosny, a już obliczyli o ile trzeba ceny podwyższyć, by zarobić nowe miliony. Podwyżka ta godzi w klasy pracujące, podróżują te płótna, w które ubiera się cała wieś i duża część ludności miejskiej. Kto wie ilu robotników będzie musiało odmówić sobie kupna zwykłego płótna na koszulę? Któż by z nich się tam o to troszczył... gruntu, że będą mieli nowe miliony, a z tego tytułu już teraz wydać będą mogli coś niecoś, mają przecież karnawał no i wybory. I tu trzeba sygnąć grosem na agitację za „jedynką”, „wypada” zrewanżować się rządowi za troskliwą opiekę.

Jolte.

SOCJALIŚCI CZESCY I NIEMIECCY mieszkający w Czechach odbyli kongres, który doprowadził do stworzenia w Czechach jednej Partji socjalistycznej bez różnicy narodowości, (dotychczas były tam dwie, niemiecka i czeska!) Klasa pracująca, czeski i niemiecki chłop, robotnik i inteligent mają wspólnego wroga — fabrykanta, kapitalistę i obszarnika. Robotnicy wszystkich narodowości są braćmi! Nasi towarzysze czescy i niemieccy dowiedli to czynem! Jakże podle wyglądają wobec tego wspaniałego zdarzenia nasi „polscy” rozbijającego ruchu robotniczego?!

SĄDY PRACY W NIEMCZECH. Na mocy ustawy z 1 lipca utworzono dotąd w Niemczech 527 sądów pracy, 79 sądów krajowych (wyższe) i jeden Rzeszy (najwyższy). Praca tych sądów obecnie, w porównaniu z dawnymi sądami przemysłowymi i kupieckimi wzmogła się niezmiernie. Rozstrzygają one zatargi między przedsiębiorcami (n. p. ziemianami) a robotnikami. Umożliwiają one każdemu robotnikowi dechodzenie swych praw w sposób najbardziej skuteczny. Widzieliśmy w Krakowie jak dobre dla robotnika wyniki dała komisja rozjemcza dla robotników. Sąd jest jeszcze lepszy, bo jest stały, zawsze można się do niego zwrócić, tymczasem komisje odbywają się rzadko, rząd daje na nie mało pieniędzy.

NIE WYJEŻDŻAĆ DO ARGENTYNY. Od pewnego czasu pojawili się na wsi ajenci różnych linii okrętowych, którzy opowiadają cuda o różnych krajach zamorskich. Namawiają oni szczególnie na wyjazd do Argentyny, w której ma być łatwo o pracę, w której czekają emigrantów duże zarobki. Otóż tak nie jest. W ciągu ostatnich lat dość już emigrantów napłynęło do Argentyny i ci, którzy dalej chcą tam wyjeżdżać narażają się tylko na bezrobocie i na nędzę. Ajenci linii okrętowych ukrywają prawdę, bo od każdego chłopu, który da się przez nich omamić i kupi szyfkartę, dostają ciężkie dolary. Przeto nie idź na lep ajentów, nie słuchaj ich bajek o Argentynie!

KASY POMOCY ROBOTNIKOM WE FRANCJI. Po wojnie przeszedł zarząd Kas pomocy z rąk przedsiębiorców w ręce robotników. Odtąd stały się Kasy prawdziwym dobrodziejstwem, bo dbały należycie o swych członków, leczyły ich i otaczały opieką. Niestety, brak funduszy nie pozwalała naszym towarzyszom we Francji wybudować po-

trzebnych zakładów. Koniecznym jest wybudowanie przytułków dla niezdolnych do pracy górników i ich rodzin. Rząd zgodził się już na budowę, jedynie „baroni węglowi” stawiają tam przeszkody.

KRONIKA.

LUTY

Dnie	Kalendarz rzymsko - katolicki	Słońce	
		Wsch.	Zach.
19 N.	Konrada w.	6 44	16 55
20 P.	Leona b. m. i Eucharji bb. ww.	6 42	16 57
21 W.	Maksymjana b., Feliksa b. w.	6 40	16 59
22 Ś.	Popielec. Kał. ś. Piotra w Ant.	6 38	17 01
23 C.	Piotra Damiana b. w. kr.	6 36	17 02
24 P.	† Macieja Apost., Sergiusza m.	6 33	17 04
25 Ś.	Zygryda b. w., Cezarego w.	6 23	17 06

KTO PRAGNIE UZYSKAĆ ODROTCZENIE SŁUŻBY WOJSKOWEJ MUSI SKŁADAĆ PODANIE. Dnia 15 lutego rozpoczyna się ustawowy termin składania podań o odroczenie służby wojskowej poborowym roczników 1907, 1906 i 1905, którzy są „jedynymi żywicielami rodzin”. Wobec jednak tego, że uprzednio musza być przeprowadzone szczegółowe wywiady policyjne o stanie majątkowym i rodzinnym poborowych, te podania są już przyjmowane. Do podania o uznanie za jedynego żywiciela załączyć należy: 1) wyciąg z ksiąg ludności stałej, obejmujący wszystkich członków rodziny poborowego, 2) metryki śmierci ojca lub matki, o ile które z nich zmarło, 3) odpis posiadanego dokumentu wojskowego.

RECEPTA NA WYBORY, CZYLI JAK NAJŁATWIEJ ZOSTAĆ POSŁEM? Rządowy kandydat klerykalny z 30 tak pisze o sobie w „Ludzie Katolickim”:

„Bochnia. Prof. S., kandydat P. S. K. L. złożył wizyty: P. Staroście, p. Inspektorowi Szkolnemu, ks. Prałatowi, p. dyr. Głuszkiewiczowi i WP. Kolegom, p. dyr. Wójtowiczowi, ks. Katechecie Bogaczowi, p. Naczelnikowi Poczty i p. Eug. Draganowi.”

No i nie prosta to rzecz? A tu durni ludziska jeżdżą, zwołują wiece, drukują odezwy, broszury! Poco to wszystko! Taki pan z 30 — „złożył wizytę”, p. Staroście i ks. katechecie itp. figurom i — sprawa załatwiona!

Hej! Chłopy! patrzcie, jakie z Was księżo-pańscy łowcy mandatów stroją sobie nieprzystojne kpiny! Pędzić wszędzie precz tę zarzę, a głosować solidarnie tylko na dwójkę!

PIERWSZA KLAPA! Pamiętamy wszyscy, jak to warszawscy „naprawiacze” opowiadali, że należy rozpedzić Sejm — bo w nim za dużo partyj. Mówili ci nowi majstrowie, że partyj być nie powinno — tylko, że wszyscy powinni słuchać rozkazów marszałka Piłsudskiego! — Więc Sejm rozpedzono — i miało nastać nowe życie — bez partyj! Aby to skutecznie założyli sami „naprawiacze” coś 3 czy 4 nowe partie! I przyszły wybory i zachwalana „zgoda narodowa” tak wygląda, że zamiast 24 partyj, jak było w ostatnim Sejmie, jest ich teraz 35! Więc się nie udało „naprawiaczom” ta cała nagonka i zrobili na samym początku generalną klapę! Albowiem „bezpartyjność” narodu — jest niemożliwym do utrzymania głupstwem! Partie muszą być, bo inaczej życie by zamarło i zamieniłoby się w jedno wielkie bagno! — Nie wątpimy, że po tej „klapie” przyjdą na „naprawiaczy” dalsze...

ROZWYDRZONY KSIĄDZ Z CZWARTEJ BRYGADY! Kilkakrotnie już poruszaliśmy na łamach pism robotniczych sprawki księdza Gawła z Niska, który ambonę przemienił na trybunę wiecową jeszcze przed wypadkami majowymi, jako wielki wróg Piłsudskiego, a dziś to wielki „piłsudczyk”.

Dnia 29 stycznia zdarzył się w Nisku tragiczny wypadek. W czasie bójki padł trupem komendant Strzelców, Józef Sapulak. Rodzice zmarłego udali się do księdza Gawła z prośbą o pochowanie zwłok po chrześcijańsku, lecz ksiądz Gawł oświadczył, że bezwarunkowo nie przyjmie zwłok do kościoła i nawet nie pokropi. Obywatel Janusz prosił księdza Gawła o dzwony, lecz mu i to stanowczo odmówił. Obyło się bez pokropienia i bez dzwonów, pogrzeb odbył się przy wielkim udziale obywateli. Niesiono 10 wieńców, asystowała kompanja honorowa strzelców, trumnę nawet nie niesiono obok kościoła, a to dla protestu przeciw postępowaniu księdza Gawła.

Dnia 2 lutego ksiądz Gawł z ambony próbował się oczyścić i wprost niezgodnie z prawdą przeczył, jakoby on nie chciał ś. p. Sapulaka przyjąć do kościoła. Lecz parafianie księdzu nie uwierzyli, prawdą jest, że ksiądz Gawł robotnikowi, który tragicznie zginął, odmówił pogrzebu

chrześcijańskiego, ale gdy się otrula pewna „paniusia” z osemki, to pogrzeb odbył się z wielką pompą, przy udziale duchowieństwa miejscowego i okolicznego! Księżę Gawle, dość tej polityki! Parafianie zapytują, gdzie są pieniądze zbierane w Ameryce na organy. Księżulku przestań politykować a głos słowo Boże, bo polityką nie zbawisz parafian, a robotnik solidarnie stoi przy swej PPS i liście Nr. 2.

ZA CO ARESZTOWANO KS. OKONIA Z R. STRONNICTWA CHŁOPSKIEGO? Władza wyjaśnia, że ks. Okoń aresztowanym został za uprawianie oczukańczej agitacji wśród chłopów. By dodać sobie blasku ks. Okoń na wiecach przebiegał czterech swych naganiaczy za policjantów, którzy udawali iż ks. Okonia aresztują. Ks. Okoń wygłaszał do przebranych policjantów mowę w obronie chłopów, policjanci kłękali przed Okoniem i rzucali broń a nieświadomi chłopci na rękach nosili „obrońcę”. Ale prawdziwi policjanci odkryli policjantów przebranych i przymkli ich wraz z samym pomyslowym oszustem.

„SZACHY”, Nr. 9 (lut) wyszły z druku o następującej treści: Turniej o puhar „Szachów”. — W. Geier: „Partia sycylijska (ciąg dalszy). — „Match dr. A. Aljechin — J. R. Capablanca”. — Inż. W. Łasiński: „Polscy mistrze szachowi XIX wieku”. — „August Puchała Cywiński. — Dział kompozycji. — Przegląd prasy. — Wiadomości. — (Na pierwszej stronie podobizna Mistrza Polski za rok 1927 A. Rubinsteina.

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Leona Sapiehy 1. 77. Konto czekowe w P. K. O. 153.152. Prenumerata roczna: 12 zł., półroczna 6 zł. 50 gr., kwartalna 3 zł. 50 gr. Cena egzemplarza 1 zł. 25 gr.

Listy z kraju.

Z RYTRA. W ubiegłym miesiącu zarząd tutejszego tartaku, własność hr. Stadnickiego wydał z pracy tow. Syskę Stanisława, sekretarza organizacji robotników drzewnych w Rytrze, rzekomo za sądowe ukranie go karą 12 zł., jaką to karę otrzymał za obrazę czi gajowego lasów Stadnickiego. Tow. Syska brał czynny udział w akcji wyborczej do gminy, skutkiem czego wpadł w oko dyrektora tartaku i gajowego, niejakiego Romanowskiego, z którym prowadząc polemikę na temat wyborów posprzeczał się, a gajowy czując się w swej godności gajowego dotknięty doniósł to Dyrektorowi tartaku, który oddał sprawę do sądu. Pragnąc usunąć z tartaku dzielnego organizatora, dyrektor skorzystał z nadarzającej się okazji i pozbawił Syskę pracy. Czy p. Dyrektor zawsze tak bezwzględnie postępuje — wyjaśni to choćby następujący wypadek: W lecie ubiegłego roku, jednej nocy przyjechało dwóch panów pod tartak z furą. Naładowawszy drzewa ile wlaźło, panowie ci zabierali się do wyjazdu, gdy spostrzegł ich stróż nocny Sinkowski, furę zatrzymał i kazał drzewo złożyć na swoim miejscu. „Panowie” złapani na kradzieży, na klęczkach prosili stróża, by nie doniósł o zajściu dyrektora, bo czeka ich kompromitacja. Stróż, człowiek uczciwy, sumiennie wykonujący swe obowiązki, powiadomił o zajściu dyrektora tartaku, i spodziewać się należało, że dyrektor postara się o przykładne ukaranie złodziei, bez względu na to, że kradnący drzewo byli „dygnitarzami”. Ale dyrektor nic nie zrobił, aby winnych pociągnąć do odpowiedzialności, przeciwnie zarząd dóbr Stadnickiego popierał ich kandydatury na radnych gminy Rytra! Cóż na to hr. Stadnicki obecnie „rolnik”? Czy tak ma wyglądać „sanacja” moralna?

Z WIELICZKI. Jak się dowiadujemy, znany w powiecie wielickim działacz Stronnictwa Chłopskiego p. Piłula nie zgodził się na postawienie jego kandydatury na liście kandydatów tego stronnictwa (lista nr. 10) oraz wystąpił gwałtownie przeciw tej liście, na czele której stoi niejaki Budzisz. Przyczyny podaje p. Piłula w wydanej odezwie, której treść poniżej podajemy dosłownie: „Obywatele!

Znając mnie wiecie, że przemawiam do Was zawsze krótko, treściwie i prawdziwie. Wiecie też, iż wypełniam swoje obowiązki w miarę możliwości jak najstaranniej, a słowa moje zawsze się sprawdzają. Zaufaliście mi oddając kierownictwo swoich losów i przyszłości Waszej w moje ręce, wybierając mnie jako syna chłopskiego a zarazem i Waszego, kandydatem poselskim na pierwsze miejsce, bym walczył o Wasze prawa. Lecz niedługo cieszyliśmy się wspólnie. — Nagle stała się rzecz straszna, bo oto zgraja naganiaczy karanych kilkakrotnie, jedni za zbrodnie kradzieży, inni za inne przestępstwa przywlokła się do nas z różnych stron świata, ta, która kiedyś na chłopów pluła, a dziś go chce zbawiać wraz ze swoim

dowódcą Budziszem, mieszczuchem z Tarnobrzega, przekupującym ludzi różnemi sumami pieniędzy na Waszą skórę. Wiecie, że Budzisz o załatwianie spraw Waszych nie dbał, choć jeszcze nie był posłem, a jak zostanie to co będzie? Zdejmie kapelusz i pójdzie skąd pochodzi. Ta zgraja naganiaczy wcisnęła się do Stronnictwa Chłopskiego, opanowała Zarząd Wojewódzki, wyznaczyła samodzielnie dla siebie pierwsze miejsca w okręgach usuwając na tyły uczciwych, wybranych przez lud kandydatów. To samo co z innymi stało się i ze mną. Widząc takie szachrajstwa zrzekłem się kandydatury w Stronnictwie Chłopskim, nie chcąc byście myśleli, że mnie wybieracie i oddali głosy na ludzi podłych, zdrajców, którzy Was chcą zgubić. Niech dadzą się kupić Budziszowi za pieniądze i obietanki dobrych posad wszyscy Wasi kierownicy, ale mnie nie kupi, ja muszę mieć czyste sumienie. Obywatele, zamykajcie drzwi przed zdrajcami Waszymi przekupionymi przez Budzisz! Antoni Piłula”.

Jak wynika z przytoczonej odezwy, Stronnictwo Chłopskie zawiodło w wielickim powiecie tak wyborców jak i ich przywódców. Jest to jeszcze jedna nauka i wskazówka, aby wszyscy oni oddali głosy na tych, którym ufać zawsze mogą, tj. liście socjalistycznej nr. 2. Do tego podobno nakłania ich obecnie także p. Piłula.

Ze świata.

ROZŁAM W NIEMIECKIEJ PARTII KATOLICZNEJ. Partia centrowa Rzeszy niemieckiej jednociła dotychczas w swoich szeregach wszystkie żywioły katolickie. Ostatnio partia ta wykazywała znaczne wahania prawicowe, wskutek czego robotnicy z posłem Imbuschem na czele wystąpili z tej partii, aby iść ręką w rękę z socjalistami. Czas już, by i u nas różni chadecy i enperowcy przestali być opiekunami robotników.

RZĄD ROBOTNICZY W NORWEGJI. W Norwegii doszedł do władzy rząd robotniczo-chłopski. Chłop w połączeniu z robotnikiem potrafi z korzyścią popracować dla biednych rzesz pracujących.

WSPÓLNEMI SIŁAMI BIJEMY KAPITALISTÓW. Związek niemieckich Spółdzielni zakupił od prywatnych kapitalistów wielką fabrykę przetworów mięsnych. Fabryka ta została uruchomiona kosztem 20 milionów złotych, zaś Związek Spółdzielców kupił ją za 5 mil. Niską cenę tłumaczy się tem, że kapitaliści nie mogąc sprzedać wytworów swej fabryki ponosili straty i chcieli jak najszybciej wycofać się z interesu. O wielkości fabryki świadczy fakt, że przez warsztaty fabryki przechodzi dziennie 1500 wieprzy i 100 wołów. Związek spółdzielni nie obawia się, by nie mógł pozbyć towaru, należy doń bowiem 3 miliony członków.

KOBIETY W AUSTRII WSTĘPUJĄ DO PARTII SOCJALISTYCZNEJ. Na Zjeździe delegatów kobiet we Wiedniu, na który przybyło około 1000 kobiet z całej Austrii, wykazały sprawozdania, że liczba kobiet-socjalistek na wsi i w miastach zwiększa się z dniem każdym.

Baczność Emeryci-Górnicy z Czechosłowacji!

Zawiadamiamy Was niniejszem uprzejmie, że dnia 22 lutego b. r. tj. we środę o godz. 10 rano odbędzie się w Domu Robotniczym w Wieliczce (ul. Bolesława Szpunara)

ZGROMADZENIE Emerytów Górniczych Czechosłowacji.

Referować będzie tow. Tadeusz Reger o pokrzywdzeniu emerytów i o tem, jak te krzywdy usunąć.

Ze Związku Górników oraz Rady Wojewódzkiej przybędą specjaliści delegaci.

Ze względu na ciężkie położenie, w jakim znajdują się emeryci, przybądźcie koniecznie na to Zgromadzenie i zaprosicie wszystkich znajomych emerytów, którzyby takiego zaproszenia nie dostali.

Zajmijcie się szeroką agitacją, aby zgromadzić możliwie wszystkich emerytów z powiatu.

Z partyjnym pozdrowieniem

Za Wydział Rady Wojewódzkiej PPS.

Dr Szumski Dr Marek Z. Klemensiewicz sekretarz. przewodniczący.

Wydawca: Zygmunt Klemensiewicz. Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. Drukarnia Ludowa w Krakowie, ul. Dunajewskiego 5, pod Zarządem Henryka Schffa.